

खञ्ज (von खञ्ज) 1) m. *Bachstelze* AK. 2, 3, 15. TRIK. 2, 3, 15. H. 1328. 1357. MED. n. 33. HIR. 87. SUÇR. 1, 113, 2. ÇRNGĀRAT. 4. 3. GĪR. 11, 27. नेत्रे खञ्जगञ्जे SĪH. D. 41, 12. खञ्जदर्शन VARĀH. BRH. S. 44 in Verz. d. B. H. 244. खञ्जनोपाख्यान VARĀH. P. ebend. No. 483. fg. खञ्जनशाकुन No. 896. fg. — 2) f. *खा* eine Art *Bachstelze* (सर्पपी, welches WILS. sowohl in dieser Bed. als auch in der von *Senf* [सर्पप] aufgefasst hat). — 3) n. *das Gehen* (?) MED. — Vgl. खाञ्ज.

खञ्जनक 1) m. = खञ्ज 1. VARĀH. BRH. S. 44, 1 in Verz. d. B. H. 244. — 2) f. *खञ्जिका* eine Art *Bachstelze* TRIK. 2, 3, 30.

खञ्जनरत (खञ्ज + रत) n. *die heimlichen Sünden der Jati* TRIK. 2, 7. 28 (यतिमैथुन). HIR. 47 (यमिनां यद्वत गोप्यम्).

खञ्जनाकृति (खञ्ज + आकृति) f. *eine Art Bachstelze* ÇABDĀK. im ÇKDR.

खञ्जवाहु (खञ्ज + बाहु) m. N. pr. eines Daitja HARIV. 12943.

खञ्जरीट m. *Bachstelze* AK. 2, 3, 15. H. 1328. JĀGĒ. 1, 174. लेले दृशौ हरिचञ्चलखञ्जरीटो AMAR. 99. अयोऽन्यचक्षुष्यन्वखञ्जरीटयुगमाभिरामनयना KĀURAP. 8. Dieses Wort erhält H. an. 4, 60 auch die Bed. von *खङ्गरीट*; statt *खञ्जे* ऽसि^० ist wohl zu lesen *खञ्जनासि*^०. — Vgl. खञ्ज.

खञ्जरीटक m. dass. M. 3, 14. SUÇR. 4, 201, 20.

खञ्जलेख m. = *खञ्जखेल* (durch Umstellung) = *खञ्जखेट* *Bachstelze* HIR. 87.

खञ्जार m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110. gaṇa शिवादि zu 112.

खञ्जाल m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

खड्, खडति *wünschen* DHĀTUP. 9, 22.

खट m. AK. 3, 6, 2, 17. 1) *Phlegma, Schleim* (s. कफ) H. 462. H. an. 2, 86. MED. f. 9. HIR. 229. Vgl. खेट. — 2) *ein überwachsender Brunnen*. — 3) *Art (टङ्क)* H. an. MED. HIR. — 4) *Pflug* ĀGĀJAPĀLA im ÇKDR. — 5) *eine Art des Schlagens oder eine Art Wunde* (प्रहार, प्रहारात्तर) H. an. MED. HIR. a closed or doubled fist, as for striking WILS. — 6) *Gras* H. an. coarse long grass of several species used to thatch houses HAUGHTON. Vgl. कट, खड. — 7) *eine best. Art wohlriechendes Gras* ĀGĀJ. a. a. O. — 8) BRAHMA-P. 38, 9 falsche Lesart für षट्.

खटक m. 1) *Kuppler* TRIK. 2, 7, 30. — 2) *die halbgeschlossene Hand* (अर्धमुष्टि) H. 397. VJUTP. 100. *die gekrümmte, gehöhlte Hand* (कुब्जितपाणि) ÇABDĀM. im ÇKDR. Vgl. खटकामुख und खटिका.

खटकटाक (खट + क) *Speitopf* VJUTP. 218.

खटकामुख (खट + मुख) *eine best. Stellung der Hand beim Schiessen*: व्याकृष्टबद्धखटकामुखपाणिपृष्ठप्रेङ्गन्नखांशुचय AMAR. 1. Schol.: खटकामुखं नाम अङ्गुलिर्चनाविशेषः.

खटकिका f. *Seitenthiir* H. 1007, Sch. — Vgl. खडकिका.

खटखटाय् (onomat.), *खटखटायते* mit einem Geräusch herausspringen, heraustreten: अनेन चिरसंगीतोपासनेन धौम्मसमये प्रचण्डदिनकरकिरणोच्छुष्कपुष्करवीजमिव प्रचलिततारके नुधा ममार्तिणी खटखटायते MRĀKḤ. 2, 11. fg.

खटखटक (खट + खा^०) m. 1) *an eater*. — 2) *a glass vessel*. — 3) *a jackal*. — 4) *an animal*. — 5) *a crow* WILS.

खटिका 1) m. *die halbgeschlossene Hand* H. 397, v. l. für खटक. — 2) f. *खा* a) *Kreide* VIÇVA im ÇKDR. *खटिकामादय* गणयति PRAB. 63, 8. Vgl.

ककखटी, कठिनी, खटिनी, खटी. — b) *Gehörgang*. — c) N. einer Pflanze, *Andropogon muricatus* Retz., VIÇVA im ÇKDR.

खटिनी f. *Kreide* H. 1037. RĀGĀN. im ÇKDR. *खटिनी* PRAB. 63, 8, v. l. — Vgl. कठिनी, खटिक, खटी.

खटी f. dass. TRIK. 2, 3, 7. H. 1037. RĀGĀN. im ÇKDR. RATNAM. 283.

खट्, खटयति *verhüllen* DHĀTUP. 32, 88.

खटुने m. *Zwerg* H. 434. — Vgl. खटुरक.

खट्टा f. fehlerhafte Schreibart für खट्टा *Bettstelle* ÇABDĀK. im ÇKDR.

भिन्नाण्डे च खट्टा च कुक्कुटं मृनकं तथा । अग्रशस्तानि सर्वाणि यश्च वृत्तो गृहेरुक् ॥ भिन्नाण्डे कलिं प्राहुः खट्टायां च धनतपः । MBH. 13, 6070. fg.

खट्टाङ्ग s. खट्टाङ्ग.

खट्टाश m. *Zibethkatze* TRIK. 2, 3, 10. खट्टास ĠAṬĀDH. im ÇKDR. *खट्टाशी* f. dass. ÇABDĀR. ebend.; nach TRIK. 2, 3, 9 ein anderes Thier.

खट्टि m. *Todtenbahre* TRIK. 2, 8, 62. — Vgl. खट्टा.

खट्टिक 1) m. a) *Fleischer* (VJUTP. 96), *Jäger, Verkäufer von Wildpret*. = *मांसविक्रयिन्* H. an. 3, 32. = *शाकुनिक* ÇABDĀM. im ÇKDR. — b) *Rahm auf der Milch der Büffelkuh* H. an. — Vgl. खट्टिक. — 2) f. *खा* (von खट्टा) a) *eine kleine Bettstelle, Ruhebett* TRIK. 2, 6, 41. — b) *Todtenbahre* ÇABDĀM. im ÇKDR.

खट्टुरक adj. *zwerghaft* ÇABDĀM. im ÇKDR. — Vgl. खट्टुन.

खट्टुका f. = *खट्टिका*, *demin.* von खट्टा P. 7, 3, 48, Sch.

खट्टा f. Uṇ. 1, 150. 1) *Bettstelle* AK. 2, 6, 2, 39. H. 883. SUÇR. 4, 109, 3. 2, 41, 14. PĀNĀT. 187, 5. 232, 11. HIT. 86, 6. s. मरुखट्टासन M. 8, 357. Statt *खट्टा* der Handschrift ist KAUC. 24. 23. 46 wohl auch *खट्टा* zu lesen. *खट्टा* im comp. vor einem partic. praet. pass. als Ausdruck des Tadels P. 2, 1, 26; vgl. *खट्टासुत*. — 2) *Schaukel* Sch. zu AK. 2, 8, 2, 21. — 3) *eine best. Form des Verbandes von Wunden* SUÇR. 1, 63, 17. 66, 2. — 4) N. einer Pflanze (*कोलशिम्बी*) RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. दीपखट्टा.

खट्टाका f. = *खट्टिका*, *खट्टुका*, *demin.* von खट्टा P. 7, 3, 49, Sch.

खट्टाङ्ग (खट्टा + अङ्ग) 1) m. a) *eine Keule von der Gestalt des Fusses einer Bettstelle*; als Waffe des Çiva TRIK. 4, 1, 48. H. 200 (nach dem Schol. auch n.). COLEBR. Alg. 124. *कपालकट्टाङ्गधर* (sic) von Indra BUĀG. P. 4, 19, 20. *खट्टाङ्गधर* Bein. Çiva's HARIV. 10680. *खट्टाङ्गम्* desgl. H. 199. *खट्टाङ्गधर* Sch. *विचित्रखट्टाङ्गधरा* (Durgā) DEV. 7, 6, 8, 31. — b) *Holz von einem Scheiterhaufen* WILS. — c) N. pr. eines Königs: *खट्टाङ्गनामिगदिलीपकल्प* (sic) MBH. 1, 2109. BUĀG. P. 2, 1, 13. = *Dilipa* HARIV. 808. VP. 383. BUĀG. P. 9, 9, 41. 10, 1 (an beiden Stellen im Text: *कट्टाङ्ग*). LIA. I, Anh. x. — 2) f. ई N. pr. eines Flusses HARIV. 3329.

खट्टाङ्गवन (ख^० + वन) n. N. eines Waldes HARIV. 4171.

खट्टाङ्गिन् adj. mit dem *खट्टाङ्ग* genannten Stabe versehen M. 14, 105. Bein. Çiva's HIR. 8. ÇIV.

खट्टासुत (खट्टा + आसुत) adj. *der auf's Bett gesprungen ist*, ein tadelnder Ausdruck im Sinne von *auf Abwege gerathen* P. 2, 1, 26, Sch. Ebenso *खट्टाहर्त* (खट्टा + आहर्त) ebend. und gaṇa *प्रवृद्धादि* zu P. 6, 2, 147. = *अविनीत* TRIR. 3, 1, 26. MED. dh. 11.

खट्टिका f. *demin.* von खट्टा P. 7, 3, 48, Sch. ĠAṬĀDH. im ÇKDR. — Vgl.

खट्टुका, खट्टुका.

खड्, खडयति *zerbrechen, spalten* DHĀTUP. 32, 14. — Vgl. खाड्, खाडय्.